

1 OCTOBER 1923.

AFLEVERING 6.

NADruk VERBODEN.

Opgericht door E. HEIMANS, J. JASPERS Jr. en Dr. JAC. P. THIJSSE.

REDACTIE:

J. HEIMANS, AMSTERDAM.

Dr. JAC. P. THIJSSE, BLOEMENDAAL

ADRES DER REDACTIE:

Dr. JAC. P. THIJSSE, BLOEMENDAAL.

UITGAVE VAN:

W. VERSLUYS TE AMSTERDAM.

ADMINISTRATIE:

2e OOSTERPARKSTRAAT 223, AMSTERDAM.

PRIJS PER JAAR f 6.50.

EIDEREENDEN OP VLIELAND.

JAREN geleden reeds kon worden geconstateerd, dat de Eidereend op Vlieland broedde en in de collectie Burdet berust een uitstekend geslaagde fotografische opname van het broedende wijfje, terwijl Artis in het bezit van een legsel is gekomen. Of de Eider ook later nog tot de Vlielandsche broedvogels gerekend kon worden, is, meen ik, nooit voldoende bewezen; het schijnt evenwel, dat de vogels regelmatig langs de kust werden waargenomen en dat er van tijd tot tijd ook nesten werden gevonden.

In Juli j.l. vernam ik van den Rijksveldwachter J. Roos, die in het begin van dit jaar op Vlieland geplaatst werd, dat de Eidereend dit jaar in elk geval weer op het eiland genesteld heeft en dat er in het laatst van Mei twee nesten, resp. met 5 en 6 eieren, zijn weggehaald. Van 22—24 Mei was de Rijksveldwachter afwezig, om als getuige voor het Kantongerecht Helder te verschijnen en van die afwezigheid is vermoedelijk gebruik gemaakt, om nog eens vrij te kunnen eieren zoeken. De vinder heeft onderzocht, of de legsels al of niet bebroed waren, door een der eieren van elk nest open te breken; gereedelijk kan dus worden aangenomen, dat de eieren van dezen zeldzamen vogel door de eilandbewoners zijn verorberd!

Ik vernam, dat de Vlielanders de bewaking van de broedplaatsen overbodig achten, omdat de vogels — en dit slaat voornamelijk op de Sterntjes — toch gelegenheid hebben, een broedsel groot te maken, als het eierenzoeken later in het seizoen allengs afneemt, doch zoolang hoogst zeldzame vogels, als Eiders, niet met rust worden gelaten, kan een scherp toezicht bezwaarlijk gemist worden.

De Nederlandsche Vereeniging tot Bescherming van Vogels heeft zich tot de desbetreffende politie-autoriteit gewend met het verzoek, den Rijksveldwachter voortaan te doen vervangen voor de dagen, waarop deze in den broedtijd het eiland moet verlaten.

Mijn zegsman deelde nog mede, dat de omgeving van de nestplaats der Eidereenden kan worden vastgesteld door te letten op den mannelijken vogel, die, evenals veelal bij de Bergeenden geschiedt, het wijfje naar het nest brengt en ook weer van het nest haalt.

Intusschen hebben de Eiders dit jaar toch nog op Vlieland kunnen broeden; in de tweede helft van Juli toch zijn er ter hoogte van den Doodemansbol in de Waddenzee twee of drie paren dezer vogels gezien, tezamen met 15 à 16 jongen. Gewoonlijk houden de jongen zich op 600—700 Meter uit den wal op.

Nu de actieve Rijksveldwachter Roos zijn volle aandacht aan de Eidereenden schenkt, is het te voorzien, dat het aantal dezer vogels zich in de komende jaren eenigszins zal kunnen uitbreiden. Niet onmogelijk is het, dat zij zich dan ook op de andere eilanden zullen vestigen en in dat geval moet den vogels daar de noodige veiligheid verschaft worden. De Nederlandsche Vereeniging tot Bescherming van Vogels zal gaarne mededeeling ontvangen over het broeden van Eidereenden langs onze kust, opdat onmiddellijk maatregelen ter bescherming kunnen worden getroffen. Reeds zijn er geruchten geweest, dat de Eidereend op Texel genesteld zou hebben, doch bevestiging heb ik niet kunnen erlangen.

Sprekende over Vlieland acht ik het mijn plicht bekend te maken, zulks naar aanleiding van het artikel van D. B. „Vacantie-Biologie”, (IV Terschelling) in De Levende Natuur van 1 Augustus, hoe onze ondervindingen waren bij het bezichtigen van het Trompshuis. Hoewel wij ons om ongeveer 9 uur des morgens aanmeldden, werden wij met de grootst mogelijke bereidwilligheid rondgeleid door den eigenaar, den heer G. G. Akersloot. Behalve veel schilderstukken (Mevrouw Akersloot-Berg, eenigen tijd geleden gestorven, heeft als zeeschilderes naam gemaakt) waren in de verzameling opgenomen allerlei gebruiksvoorwerpen uit het hooge Noorden, en verder geweien van rendieren en elanden, koppen van walrussen, enz.

Het oude, doch nog goed onderhouden huis was indertijd eigendom van Corn. Tromp, die het betrok, als hij met zijn vloot in het Vlie lag. Admiraal de Ruyter woonde bij dergelijke gelegenheden in het Landshuis, dat steeds ter beschikking van den vlootvoogd stond.

Santpoort, 16 Augustus 1923.

J. DRIJVER.